

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2023. gada 17. maijā *

Konkurence – Koncentrācija – Vācijas elektroenerģijas tirgus – Lēmums, ar kuru koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu – Atcelšanas prasība – *Locus standi* neesamība – Aktīvas piedalīšanās neesamība – Nepieņemamība

Lietā T-321/20

enercity AG, Hannovere (Vācija), ko pārstāv *C. Schalast* un *H. Löschan*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *G. Meessen* un *I. Zaloguin*, pārstāvji, kuriem palīdz *F. Haus* un *F. Schmidt*, advokāti,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *J. Möller* un *S. Costanzo*, pārstāvji,

E.ON SE, Esene (Vācija), ko pārstāv *C. Grave*, *C. Barth* un *D.-J. dos Santos Goncalves*, advokāti,

un

RWE AG, Esene, ko pārstāv *U. Scholz*, *J. Siegmund* un *J. Ziebarth*, advokāti,

personas, kuras iestājušās lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*], tiesneši *L. Madise* [*L. Madise*], *P. Niuls* [*P. Nihoul*], *R. Frendo* [*R. Frendo*] un *H. Martins i Peress de Nanklaress* [*J. Martín y Pérez de Nanclares*] (referents),

sekretāre: *S. Junda* [*S. Jund*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu

* Tiesvedības valoda – vācu.

un 2022. gada 17. jūnija tiesas sēdi,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *enercity AG* lūdz atcelt Komisijas 2019. gada 26. februāra Lēmumu C(2019) 1711 final, ar kuru koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (lieta M.8871 – *RWE/E.ON Assets*) (OV 2020, C 111, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

Iesaistītie uzņēmumi

- 2 *RWE AG* ir saskaņā ar Vācijas tiesībām dibināta sabiedrība, kura paredzētās koncentrācijas paziņošanas brīdī bija iesaistīta visā enerģijas piegādes ķēdē, tostarp, enerģijas ražošanas jomā, vairumtirdzniecības tirgus jomā, pārvades jomā, izplatīšanas jomā, mazumtirdzniecības jomā, kā arī energopakalpojumu patērētājiem jomā (piemēram, skaitītāja lasījumi, elektromobilitāte utt.). *RWE* un tās meitasuzņēmumi, tostarp *innogy SE* darbojas vairākās Eiropas valstīs, proti, Beļģijā, Čehijas Republikā, Vācijā, Francijā, Itālijā, Luksemburgā, Ungārijā, Nīderlandē, Polijā, Rumānijā, Slovākijā un Apvienotajā Karalistē.
- 3 *E.ON SE* ir saskaņā ar Vācijas tiesībām dibināta sabiedrība, kura paredzētās koncentrācijas paziņošanas brīdī darbojās visā elektroenerģijas piegādes ķēdē – elektroenerģijas ražošanā, vairumtirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā. *E.ON* pieder un tā izmanto elektroenerģijas ražošanas aktīvus vairākās Eiropas valstīs, tostarp Vācijā, Francijā, Itālijā, Polijā un Apvienotajā Karalistē.
- 4 Prasītāja ir pašvaldības uzņēmums Vācijā, kas ražo un piegādā elektroenerģiju Vācijā.

Koncentrācijas konteksts

- 5 Šajā lietā aplūkotā koncentrācija iekļaujas kompleksā aktīvu apmaiņā starp *RWE* un *E.ON*, ko abi attiecīgie uzņēmumi paziņoja 2018. gada 11. un 12. martā. Tādējādi, ar pirmo darījumu, proti, šajā lietā aplūkoto koncentrāciju, *RWE* vēlas iegūt ekskluzīvu kontroli vai kopēju kontroli pār noteiktiem *E.ON* ražošanas aktīviem. Otrais darījums ietver to, ka *E.ON* iegūst ekskluzīvu kontroli pār [elektroenerģijas] izplatīšanas darbībām un mazumtirdzniecību, kā arī pār noteiktiem *innogy*, kuru kontrolē *RWE*, ražošanas aktīviem. Savukārt trešais darījums paredz, ka *RWE* iegādājas 16,67 % *E.ON* daļu.
- 6 2018. gada 24. jūlijā prasītāja nosūtīja Eiropas Komisijai vēstuli, kurā norādīja, ka vēlas piedalīties ar pirmo un otro koncentrācijas darījumu saistītajā procedūrā un līdz ar to saņemt ar tiem saistītos dokumentus.
- 7 2018. gada 3. oktobrī notika sanāksme, kurā piedalījās prasītāja un Komisija.

- 8 Otrais koncentrācijas darījums tika paziņots Komisijai 2019. gada 31. janvārī. Attiecībā uz šo otro darījumu Komisija pieņēma 2019. gada 17. septembra Lēmumu C(2019) 6530 final, ar kuru koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (lieta M.8870 – *E.ON/Innogy*) (OV 2020, C 379, 16. lpp.; turpmāk tekstā – “koncentrācija M.8870”).
- 9 Trešais koncentrācijas darījums tika paziņots *Bundeskartellamt* (Federālais karteļu birojs, Vācija), kurš ar 2019. gada 26. februāra lēmumu to atļāva (lieta B8-28/19).

Administratīvā procedūra

- 10 2019. gada 22. janvārī Komisija atbilstoši Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.) 4. pantam saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju, ar kuru *RWE* vēlējās iegūt minētās regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ekskluzīvu kontroli vai kopēju kontroli pār noteiktiem *E.ON* ražošanas aktīviem.
- 11 2019. gada 31. janvārī Komisija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēja šīs koncentrācijas iepriekšēju paziņojumu (lieta M.8871 – *RWE/E.ON Assets*) (OV 2019, C 38, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “koncentrācija M.8871”) saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 4. panta 3. punktu.
- 12 Pārbaudot koncentrāciju M.8871, Komisija veica tirgus izpēti aptauju un tādēļ vairākiem uzņēmumiem nosūtīja anketu.
- 13 Ar 2019. gada 28. janvāra vēstuli prasītāja lūdza uzklausišanas amatpersonai atzīt tai ieinteresētas trešās personas statusu, lai to uzklausi tu tās procedūras ietvaros, kas attiecas uz koncentrāciju M.8871. Ar 2019. gada 7. februāra lēmumu uzklausišanas amatpersona šo lūgumu apmierināja.

Apstrīdētais lēmums

- 14 2019. gada 26. februārī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu. Koncentrācija M.8871 tika atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) 57. pantā paredzētās pārbaudes stadijā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 15 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 16 Komisijas, kuru atbalsta Vācijas Federatīvā Republika, *E.ON* un *RWE*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 17 Savas prasības pamatojumam prasītāja būtībā izvirza sešus pamatus – pirmais attiecas uz tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, otrs attiecas uz tās tiesību tikt uzklautai pārkāpumu, trešais attiecas uz kopējā darījuma analīzes kļūdainu sadalīšanu, ceturtais attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, piektais attiecas uz pienākuma ievērot pienācīgu rūpību pārkāpumu un sestais – uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.
- 18 Formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. pantu, Komisija, kuru atbalsta *RWE*, atsaucas uz prasības nepieņemamību prasītājas *locus standi* neesamības dēļ.
- 19 Pirmām kārtām, Komisija apgalvo, ka prasītājas piedalīšanās ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā bija tikai vienkārša. Šajā ziņā tā norāda, ka prasītājas paustās bažas attiecās gandrīz tikai uz koncentrāciju M.8870.
- 20 Turklāt no tā, ka Komisija ar to tikās 2018. gada 3. oktobra sanāksmē, prasītāja nevar izsecināt, ka tās piedalīšanās bija pietiekama, jo Komisija esot satikusies arī ar citiem konkurentiem līdzīgā ietvarā. Jebkurā gadījumā prasītāja esot formulējusi tikai dažas pretenzijas, kuras netika atkārtotas vēlāk, un tā neesot atbildējusi uz Komisijas tirgus izpētes aptauju.
- 21 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas individuālā skāruma, kas izriet no tās konkurētspējas stāvokļa, neesamību, Komisija uzskata, ka prasītāja ir *RWE* un *E.ON* konkurente, bet ka tas ir tikai objektīvs statuss, kas neraksturo prasītāju salīdzinājumā ar jebkuru citu konkurentu, kurš pašlaik atrodas vai potenciāli varētu būt identiskā situācijā, un kas tādējādi nevar būt tās individuālā skāruma pamatā. Komisija uzsver arī to, ka nav apstākļu, kas var to individualizēt tās *RWE* klientes statusā salīdzinājumā ar citiem *RWE* klientiem.
- 22 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums to skar tieši un individuāli.
- 23 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka tā esot aktīvi piedalījusies ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā un ka tā esot ietekmējusi procedūras norisi, kā arī Komisijas lēmuma pieņemšanu. Attiecībā uz Komisijas veikto tirgus izpētes aptauju tā apgalvo, ka nav to saņēmusi.
- 24 Otrām kārtām, prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums to skar tieši un individuāli, ciktāl tās meitasuzņēmumi un viņa pati ir vieni no lielākajiem Vācijas elektroenerģijas piegādes un energopakalpojumu reģionālajiem uzņēmumiem, un koncentrācijas dalībnieki ir to tiešas konkurentes un koncentrācija M.8871 var ievērojami samazināt prasītājas konkurētspējas iespējas.
- 25 Atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai fiziska vai juridiska persona prasību par lēmumu, kas adresēts citai personai, var celt tikai tad, ja šis lēmums to skar tieši un individuāli.
- 26 Tādējādi, lai pierādītu prasītājas *locus standi*, ir jāpārbauda, vai apstrīdētais lēmums to skar tieši un individuāli.
- 27 Pirmām kārtām, attiecībā uz prasītājas tiešu skārumu ir jānorāda, ka sakarā ar to, ka apstrīdētais lēmums ļāva koncentrācijas M.8871 tūlītēju īstenošanu, tas varēja tūlītēji izmainīt attiecīgajos tirgos pastāvošo stāvokli. Tā kā koncentrācijas M.8871 dalībnieku vēlme izraisīt šādas izmaiņas netika apstrīdēta, attiecīgajā tirgū vai tirgos iesaistītie saimnieciskās darbības subjekti apstrīdēta

lēmuma pieņemšanas brīdī varēja būt droši, ka notiks tūlītējas vai ātras tirgus stāvokļa izmaiņas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet/Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 32. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums skar prasītāju tieši.

- 28 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas individuālo skārumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru subjektus, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartiem tikai tad, ja šis lēmums tos ietekmē dažu tiem specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tos raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi kā šāda lēmuma adresātu (skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet/Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Tāda lēmuma gadījumā, ar kuru tiek konstatēta koncentrācijas darījuma saderība ar iekšējo tirgu, un kas attiecas uz trešo uzņēmumu, to, vai tas ir individuāli skarts, ir jānosaka, ņemot vērā, no vienas puses, tā piedalīšanos administratīvajā procedūrā, un, no otras puses, vai tā stāvoklis tirgū ir ietekmēts. Lai gan tikai ar vienkāršu piedalīšanos procedūrā nepietiek, lai konstatētu, ka lēmums skar prasītāju individuāli, it īpaši koncentrāciju jomā, kuru rūpīgā pārbaude prasa regulāru sazināšanos ar daudziem uzņēmumiem, no tā tomēr izriet, ka aktīva piedalīšanās administratīvajā procedūrā ir faktors, kas regulāri tiek ņemts vērā judikatūrā konkurences jomā, tai skaitā specifiskajā – koncentrāciju kontroles jomā, lai savienojumā ar citiem īpašiem apstākļiem konstatētu, ka prasība ir pieņemama (skat. spriedumu, 2006. gada 4. jūlijs, *easyJet/Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas dalībnieki neapstrīd, ka prasītāja ir piedalījusies administratīvajā procedūrā. Taču tie nav vienisprātis par šīs piedalīšanās “aktīvo” raksturu. Tādēļ ir jāaplūko, kādā kvalitātē prasītāja piedalījās ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā.
- 31 Šajā ziņā, vispirms ir jānorāda, ka 2018. gada 24. jūlijā prasītāja adresēja Komisijai pieteikumu par tās uzklaušīšanu gan ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā, gan ar koncentrāciju M.8870 saistītajā procedūrā, kā tas izriet no tās vēstules sadaļas, kuras nosaukums vācu valodā ir “Aktenzeichen” (lietas numurs) un kurā norādītas atsauces “M8870 & M8871”. Šajā vēstulē prasītāja, lai pamatotu savu vēstuli, vispārīgi skaidroja savas intereses dabu un kaitējumu, kas tai varētu tikt nodarīts, ja tiktu atļautas šīs abas koncentrācijas.
- 32 Turpinājumā, 2018. gada 3. oktobrī prasītāja piedalījās individuālā sanāksmē ar Komisiju, kura attiecās uz koncentrācijām M.8870 un M.8871. Neraugoties uz to, ir jākonstatē, ka no šai sanāksmei sagatavotās prasītājas prezentācijas 20 lappusēm tikai viena attiecās uz koncentrāciju M.8871, un ka turklāt šī lappuse attiecās vienīgi uz *RWE* iegūto konkurences priekšrocību saistībā ar tādu dotāciju piešķiršanu, kas paredzētas jaunu ražošanas no atjaunīgās elektroenerģijas aktīvu attīstībai un būvniecībai. Visa pārējā šī prezentācija bija veltīta koncentrācijai M.8870. No minētās sapulces protokola ir arī redzams, ka sanāksmes laikā notikušās diskusijas galvenokārt attiecās uz koncentrāciju M.8870, jo no protokola 42 punktiem, tikai trīs punkti attiecas uz *RWE*.
- 33 Turklāt, pēc šīs sanāksmes un pēc atkārtota Komisijas aicinājuma 2018. gada 4. decembrī prasītāja ar 2018. gada 14. decembra e-pastu atbildēja uz jautājumiem, kurus Komisija uzdeva 2018. gada 31. oktobra e-pastā. Šo jautājumu mērķis bija sniegt Komisijai precizējumus par prasītājas formulēto apsvērumu, kurš attiecās uz *E.ON* un *innogy* konkurences priekšrocību tādu jaunu pakalpojumu attīstībā, kā “smart home” (gudrā māja) šo uzņēmumu lielā klientu skaita dēļ, kas ir problēmjautājums, kas saistīts ar koncentrāciju M.8870.

- 34 Visbeidzot, ar 2019. gada 28. janvāra e-pasta vēstuli, kas adresēta uzklausišanas amatpersonai, prasītāja lūdza, lai tā tiktu uzklausiņa ieinteresētas trešās personas statusā ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā. 2019. gada 7. februārī uzklausišanas amatpersona prasītājam atbildēja un norādīja, ka tā atzīst prasītājas kā minētajā procedūrā ieinteresētas trešās personas statusu.
- 35 No tā izriet, ka attiecībā uz pašu koncentrāciju M.8871 prasītājas apsvērumi ietver tikai vienu prezentācijas lappusi, kuras saturs izsmēloši ir atkārtots 2018. gada 3. oktobra sanāksmes protokola trīs punktos, kuri attiecas uz koncentrāciju M.8871. Attiecībā uz apsvērumiem, kurus prasītāja formulējusi savā 2018. gada 24. jūlija vēstulē, tie ir vispārīgi un to galvenais mērķis ir pierādīt prasītājas interesi procedūrā, lai turpinājumā tai tiktu atļauts izvērstāk un precīzāk izklāstīt savu viedokli Komisijai, tādējādi šie apsvērumi nav izšķiroši.
- 36 Taču tik minimālu piedalīšanos nevar uzskatīt par pietiekamu, lai to kvalificētu par aktīvu. Šajā ziņā ir taisnība, ka, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 68. un 69. punkta, Komisija ir ņēmusi vērā un analizējusi prasītājas paustās bažas par konkurences priekšrocību, ko guvusi *RWE*, pateicoties koncentrācijai M.8871, lai piedalītos iepirkumos atjaunīgās elektroenerģijas jomā.
- 37 Tomēr ir jākonstatē, ka prasītājas paustās bažas tika izskatītas apstrīdētā lēmuma 5.1.7. iedaļā “Trešo personu izvirzītas papildu bažas”, kas seko apstrīdētā lēmuma 5.1.6. sadaļai “Secinājumi”, kurā Komisija secināja, ka nepastāv pamatotas šaubas par koncentrācijas M.8871 saderību ar iekšējo tirgu. Tādējādi, 5.1.7. iedaļā veiktā Komisijas analīze ir sniegta pilnības labad. Šīs pārbaudes papildu raksturu apstiprina Komisijas precīzējums apstrīdētā lēmuma 67. punktā, kurā tā norādīja, ka ar to tiek atbildēts uz bažām par koncentrācijas M.8871 potenciālo ietekmi uz citiem tirgiem, kas nav Vācijas elektroenerģijas ražošanas un vairumtirdzniecības tirgus, ko uzskata par konkrēto tirgu, lai analizētu minētās koncentrācijas ietekmi iekšējā tirgū, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 13. punkta.
- 38 No tā izriet, ka prasītājas formulētie apsvērumi attiecībā uz koncentrāciju M.8871, lai arī tiem ir zināma interese un Komisija tos ir izskatījusi, nebija izšķiroši, lai vērtētu minētās koncentrācijas ietekmi uz konkrēto tirgu.
- 39 Līdz ar to, nevar uzskatīt, ka prasītāja ir aktīvi piedalījusies ar koncentrāciju M.8871 saistītajā administratīvajā posmā.
- 40 Šo secinājumu nevar likt apšaubīt prasītājas argumenti.
- 41 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka tā nav saņēmusi Komisijas sūtīto tirgus izpētes aptauju.
- 42 Šajā ziņā [Vispārējās tiesas] Reglamenta 89. panta 3. punkta d) apakšpunktā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa 2022. gada 29. martā lūdza Komisijai iesniegt pierādījumu tam, ka tā patiešām nosūtījusi prasītājam tirgus izpētes aptauju, kā tā bija apgalvojusi atbildes raksta uz repliku 10. punktā. Komisija atbildēja uz šo lūgumu noteiktajā termiņā. Piedevām, prasītāja spontāni 2022. gada 19. aprīlī Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza vēstuli, kas satur apsvērumus par šo jautājumu. Ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs 2022. gada 3. maijā nolēma šo vēstuli pievienot lietas materiāliem. Visbeidzot, Vispārējā tiesa tiesas sēdē uzdeva jautājumus par šo tēmu lietas dalībniekiem.
- 43 Pierādījumi, kurus iesniedza Komisija, atbildot uz Vispārējās tiesas lūgumu, ir trīs veidu. Pirmkārt, Komisija atsauca uz to uzņēmumu sarakstu, kuriem izpētes aptauja tika nosūtīta, kurā prasītājas nosaukums ir iekļauts. Otrkārt, Komisija iesniedz izrakstu no informātikas lietotnes, ko tā

izmantoja izpētes aptaujas nosūtīšanai, no kura izriet, ka tirgus izpētes aptauja tika nosūtīta 2019. gada 23. janvārī pulksten 16:35, nosakot atbildes sniegšanas termiņu – 2019. gada 30. janvāris. Tāpat tiek norādīts, ka 2019. gada 27. janvārī tika nosūtīts atgādinājums. Treškārt, Komisija iesniedz divus izrakstus no savām datu bāzēm, kas attiecas uz e-pastu un faksu sūtīšanu, kuros redzams, ka prasītājam tika nosūtīts e-pasts un fakss. Šo sūtījumu datumi un laiki atbilst tiem, kas norādīti izrakstos no informātikas lietotnes.

- 44 No tā izriet, ka Komisija patiešām nosūtīja tirgus izpētes aptauju prasītājam.
- 45 Šajā ziņā prasītāja būtībā norādīja – gan savā 2022. gada 19. aprīļa vēstulē, gan tiesas sēdē, ka tirgus izpētes aptauja tika nosūtīta tās preses atašejam. No vienas puses, šis pēdējais minētais apgalvo, ka nav to saņēmis un, no otras puses, prasītāja norāda, ka viņš nebija pareizā kontaktpersona. Attiecībā uz šo pēdējo punktu prasītāja savā 2022. gada 19. aprīļa vēstulē norāda, ka tirgus izpētes aptauja par koncentrāciju M.8870 netika sūtīta preses atašejam, bet gan kompetentajam komercdirektoram.
- 46 Ir jānorāda, ka, tā kā no prasītājas nevar prasīt pierādīt fakta neesamību, proti, tirgus izpētes aptaujas nesaņemšanu, Vispārējā tiesa vērsās pie Komisijas, lai tā sniedz pierādījumu tam, ka tā patiešām nosūtījusi minēto izpētes aptauju. Kā izriet no šī sprieduma 44. punkta, tas tai ir izdevies. Šādos apstākļos prasītājam bija jāiesniedz Vispārējai tiesai elementi, kas apstrīd Komisijas iesniegto pierādījumu ticamību, taču tā to neizdarīja.
- 47 Attiecībā uz faktu, ka tirgus izpētes aptauja tika nosūtīta nepareizajam adresātam, pat, ja tas tiktu pierādīts, ir jākonstatē, ka prasītāja neapstrīdēja, ka attiecīgā persona patiešām bija tās preses atašejis brīdī, kad minētā izpētes aptauja tika nosūtīta.
- 48 Saprātīgi vērtējot, var gaidīt, ka tāda persona, kas saņem ne tikai e-pastu, bet arī faksu no Savienības iestādes, pēc iespējas ātrāk informē minēto iestādi par kļūdainu adresātu. Turklāt, saņemot šādus dokumentus, šī persona varēja vērsties pie sava uzņēmuma juridiskās nodaļas vai komercnodaļas, lai tās informētu par šo dokumentu saņemšanu.
- 49 Jebkurā gadījumā, pat ja prasītājam būtu bijusi iespēja atbildēt uz tirgus izpētes aptauju, šis apstāklis nespētu likt kvalificēt tās piedalīšanos kā aktīvu.
- 50 Proti, vienīgi aizpildītas anketas nosūtīšanu atpakaļ nevar uzskatīt par pietiekamu elementu, lai attiecīgo operatoru individualizētu LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2006. gada 18. septembris, *Wirtschaftskammer Kärnten* un *best connect Ampere Strompool*/Komisija, T-350/03, nav publicēts, EU:T:2006:257, 50. un 51. punkts).
- 51 Tas nevar būt citādi, jo, kā to pamatoti tiesas sēdē norādīja Komisija, šai pēdējai minētajai var nākties uzdot jautājumus liela skaita konkrētā tirgus dalībnieku, lai pieņemtu lēmumu par tai paziņotu koncentrāciju. Tas izriet no pilnvarām pieprasīt informāciju, kas tai piešķirtas ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 7. punktu, saskaņā ar kuru, lai veiktu pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto regulu, Komisija var iztaujāt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas piekrīt iztaujāšanai, ar mērķi savākt informāciju attiecībā uz izmeklēšanas priekšmetu.

- 52 Otrkārt, prasītāja norāda, ka tā lūgusi uzklausišanas amatpersonai atzīt tai ieinteresētas trešās personas statusu. Lai arī rīcība izteikt šādu lūgumu var būt norāde par prasītājas pausto vēlmi piedalīties ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā, tā nevar noteikt tās piedalīšanās “aktīvo” raksturu, kam ir jāatspoguļojas tikai tajās prasītājas darbībās, kuras varēja ietekmēt attiecīgās procedūras iznākumu.
- 53 Turklāt, tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka, pretēji tam, kas bija paziņots uzklausišanas amatpersonas 2019. gada 7. februāra lēmumā, Komisija tai nebija noteikusi termiņu tās rakstveida apsvērumu par koncentrāciju M.8871 iesniegšanai.
- 54 Ir jākonstatē, ka šis arguments ir pretrunā tam, ko prasītāja apgalvoja savu dažādo procesuālo rakstu ietvaros, proti, ka viņa aktīvi piedalījās ar koncentrāciju M.8871 saistītajā administratīvajā procedūrā. Prasītāja nevar uzturēt savu argumentāciju, ka tā aktīvi piedalījās procedūrā, un vienlaikus tiesas sēdē pirmo reizi pārmet Komisijai, ka tā tai nav noteikusi termiņu apsvērumu iesniegšanai, lai pierādītu savu *locus standi*. Proti, saskaņā ar judikatūras principu “*nemo potest venire contra factum proprium*”, ko dēvē arī par “*venire contra factum proprium non valet*”, nekā, kas ir iepriekš ticis atzīts, nevar tikt apstrīdēts (spriedumi, 2016. gada 22. aprīlis, *Īrija un Aughinish Alumina*/Komisija, T-50/06 RENV II un T-69/06 RENV II, EU:T:2016:227, 192. punkts, un 2017. gada 6. aprīlis, *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, T-219/14, EU:T:2017:266, 63. punkts; šajā nozīmē skat. arī rīkojumu, 2014. gada 13. februāris, *Marszałkowski* /ITSB, C-177/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:183, 73. punkts). Līdz ar to šis arguments ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemams.
- 55 Treškārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka koncentrācija M.8871 un koncentrācija M.8870 ir viena koncentrācija un ka Komisija aplūkoja kopā šos abus koncentrācijas darījumus. Tiesas sēdē tā precizēja, ka tikai tad, kad tā saņēma tirgus izpētes aptauju par koncentrāciju M.8871, tā iesniedza uzklausišanas amatpersonai savu pieteikumu par uzklausišanu ar šo koncentrācijas darījumu saistītās administratīvās procedūras ietvaros.
- 56 Šie argumenti ir jānoraida kā neefektīvi. Proti, pieņemamības izvērtēšanas posmā nav nozīmes noteikt, vai koncentrācijas M.8870 un M.8871 ir vai nav viena koncentrācija, vai noskaidrot, kā prasītāja saprata veidu, kādā Komisija plānoja izskatīt šos abus koncentrācijas darījumus, jo jebkurā gadījumā prasītāja neiesniedza apsvērumus par koncentrāciju M.8871, izņemot savas 2018. gada 3. oktobra prezentācijas vienā lappusē.
- 57 Tā kā prasītāja nav aktīvi piedalījusies ar koncentrāciju M.8871 saistītajā procedūrā, ir jāuzskata, ņemot turklāt vērā to, ka nepastāv īpašs apstākļi saistībā ar tās stāvokļa tirgū skārums, ka apstrīdētais lēmums to neskar individuāli šī sprieduma 29. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 58 Tā kā apstrīdētais spriedums neskar prasītāju individuāli, tā nav pierādījusi savu *locus standi*, tādēļ tās prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 59 Saskaņā ar Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai, *E.ON* un *RWE* atbilstoši pēdējo minēto prasījumiem.
- 60 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādēļ Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **Prasību noraidīt kā nepieņemamu.**
- 2) ***Enercity AG* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, *E.ON SE* un *RWE AG* tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Vācijas Federatīvā Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2023. gada 17. maijā.

[Paraksti]